

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **L. H.**, bývajúca v S., S. X., proti žalovaným: 1/ **Obvodný úrad v P.**, N.X. a 2/ **Vyšší územný celok P.**, N.X., o **určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru**, ktorá vec sa viedla na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 10 C 259/2000, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Humenné z 21. februára 2006 č.k. 10 C 259/2000-291 a rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. mája 2007 sp.zn. 4 Co 179/2006, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní proti rozsudku Okresného súdu Humenné z 21. februára 2006 č.k. 10 C 259/2000-291, v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 21. februára 2006 č.k. 10 C 259/2000-297, **z a s t a v u j e**.

Dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. mája 2007 sp.zn. 4 Co 179/2006, **o d m i e t a**.

Žalovaným nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné (súd prvého stupňa) rozsudkom z 21. februára 2006 č.k. 10 C 259/2000-291, v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 21. februára 2006 č.k. 10 C 259/2000-297, zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou a náhrady mzdy a žalobkyňi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným náhradu trov konania.

Krajský súd v Prešove (odvolací súd), konajúci o odvolaní žalobkyne, rozsudkom z 28. mája 2007 sp.zn. 4 Co 179/2006 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, v spojení s doplnčacím rozsudkom, vo výroku o zamietnutí žaloby proti žalovanému 1/ a vo výroku o trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným 1/. Napadnutý rozsudok, v spojení s doplnčacím rozsudkom, vo výroku o trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ zmenil tak, že žalovanému 2/ priznal náhradu trov prvostupňového konania v sume 7 824,- Sk. Žalovaným nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v spojení s doplnčacím rozsudkom a proti „celému“ rozsudku odvolacieho súdu žalobkyňa podala dovolanie. Mimoriadny opravný prostriedok odôvodnila tým, že v konaní súdov došlo k vade uvedenej v § 237 (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), že konanie súdov je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a že napadnuté rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Vadu spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom žalobkyňa vidí v tom, že prvostupňový súd nevykonal navrhované dokazovanie na preukázanie, či predchodca žalovaného 1/ pred skončením pracovného pomeru splnil svoju povinnosť prerokovať výpoveď so zástupcami zamestnancov a „nevzal ohľad na skutočnosť, že odborový orgán aj keď výpoveď prerokoval až následne po jej doručení žalobkyňi, s výpoveďou prejavil písomný nesúhlas“.

Žalovaný 1/ navrhol dovolanie žalobkyne zamietnuť, pretože ním napadnuté rozsudky súdov sú správne.

Žalovaný 2/ v dovolacom konaní procesný návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý je príslušný rozhodnúť o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov, ako súdov odvolacích (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas na tento procesný úkon oprávnenou osobou (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpenou advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že o časti dovolania žalobkyne smerujúcej proti rozsudku súdu prvého stupňa nemôže konať a rozhodnúť a že jej dovolanie v ďalších častiach smeruje proti takým častiam rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým zákon dovolanie nepripúšťa.

Dovolací súd predovšetkým skúmal, či vôbec môže konať o mimoriadnom opravnom prostriedku žalobkyne proti rozsudku súdu prvého stupňa z 21. februára 2006 č.k. 10 C 259/2000-291, v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 21. februára 2006 č.k.10 C 259/2000-297, ktoré v dovolaní výslovne napáda. Dospel k záveru, že konanie o jej dovolaní treba v tejto časti zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. účastník konania môže dovolaním napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolacím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.). Rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je spôsobilým predmetom dovolania; nemožno ho týmto mimoriadnym opravným prostriedkom napádať, a to ani vtedy, ak by konanie okresného súdu malo procesné vady vymenované v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p.

Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci, inak patriacej do právomoci súdov, je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktoré musí mať za následok zastavenie odvolacieho konania (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.).

Z týchto dôvodov o dovolaní žalobkyne v časti týkajúcej sa rozsudku súdu prvého stupňa rozhodol tak, ako je to uvedené v prvom výroku tohto rozsudku.

V prejednávanej veci odvolací súd vo veci samej rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Ak dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, je prípustné len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Napokon dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného vo veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

Žalobkyňou napadnutý rozsudok vo veci samej v časti týkajúce sa žalovaného 1/ nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 – 3 O.s.p., pretože ním bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd v ňom nevyslovil prípustnosť dovolania a nepredchádza mu ani rozhodnutie dovolacieho súdu, ktorým by bol odvolací súd viazaný.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd v tejto časti len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Také vady konania ale v dovolacom konaní neboli zistené.

Pokiaľ žalobkyňa v dovolaní namieta, že konanie súdov nižších stupňov má vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. (účastníkovi konania sa odňala možnosť konať pred súdom), ktorá podľa nej spočíva v tom, že prvostupňový súd nevykonal navrhované dokazovanie na preukázanie, či predchodca žalovaného 1/ pred skončením pracovného pomeru splnil svoju povinnosť prerokovať výpoveď so zástupcami zamestnancov a „nevzal ohľad na skutočnosť, že odborový orgán aj keď výpoveď prerokoval až následne po jej doručení žalobkyni, s výpoveďou prejavil písomný nesúhlas“, dovolací súd poznamenáva, že pod odňatím možnosti pred súdom konať v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv (napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom - § 41 O.s.p., nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy - § 44 O.s.p., vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali - § 123 O.s.p., byť predvolaní na súdne pojednávanie - § 115 O.s.p., na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk - § 158 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich ostatných rozhodnutiach už niekoľkokrát vyslovil, že nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postupom, ktorým súd odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. marca 1992 sp.zn. 4 Cdo 6/1992, uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky, ročník 1993, zošit č. 3 - 4, str. 127, pod por. č. 37/1993). Dovolací súd v predmetnej veci nevidí žiaden dôvod, pre ktorý by sa mal odchýliť od uvedeného záveru. V zmysle § 132 O.s.p. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, no táto skutočnosť ešte sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (pre úplnosť treba dodať, že nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné – vid' § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p.)

Pokiaľ žalobkyňa v dovolaní namieta, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalobkyne boli opodstatnené, ňou uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil na zistený skutkový stav správny právny predpis a či ho aj správne aplikoval, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad ale v danej veci nejde

Prípustnosť dovolania naostatok nie je možné vyvodiť ani z inej vady (neuviedenej v § 237 O.s.p.), tvrdenej v dovolaní. Pre iné než v ustanovení § 237 O.s.p. uvedené vady rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania, dovolanie totiž nie je prípustné. Takáto vada môže byť právne významná len pri inak prípustnom dovolaní. Dovolanie žalobkyne vo veci samej ale nie je prípustné podľa ustanovení upravujúcich prípustnosť tohto mimoriadneho

opravného prostriedku proti rozsudku odvolacieho súdu, v akej procesnej forme bolo napadnuté rozhodnutie vo veci samej vydané.

Pokiaľ ide o časť rozhodnutia odvolacieho súdu o náhrade trov odvolacieho konania, prípustnosť dovolania proti tejto časti rozsudku treba posudzovať podľa § 239 O.s.p., a nie podľa § 238 O.s.p. Ide totiž o rozhodnutie, ktoré má povahu uznesenia v zmysle § 167 ods. 1 O.s.p., a to aj v prípade, že je pojaté do rozsudku o veci samej. Ani v takom prípade totiž nezmení rozhodnutie o trovách konania svoju procesnú povahu a preto z hľadiska prípustnosti dovolania treba na neho hľadieť ako na uznesenie. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. ale výslovne ustanovuje, že predchádzajúce odseky 1 a 2 (prípúšťajúce dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

Keďže ustanovenia § 237, § 238 ods. 1 – 3 O.s.p. a § 239 ods. 3 O.s.p. dovolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. mája 2007 sp.zn. 4 Co 179/2006 nepripúšťajú, bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd ale žalovaným nepriznal náhradu trov, pretože im v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. mája 2008

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: